

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
ČTÚ-127 746/2013-606/XVI.vyř.

Praha
17. března 2014

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle § 107 odst. 11 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 6. 12. 2013 pod čj. ČTÚ-127 746/2013-606 na návrh navrhovatele, společnosti Air Telecom a.s., IČO: 242 62 137, se sídlem Českomoravská 2408/1a, 190 00 Praha 9, zastoupené Mgr. Ondřejem Tejnorou, advokátem, se sídlem Praha 5, Janáčkovo nábřeží 57, proti odpůrci, společnosti ČD-Telematika, a.s., IČO: 614 59 445, se sídlem Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3, korespondenční adresa Pod Táborem 369/8a, 190 00 Praha 9, zastoupené Mgr. Pavlou Brennan Kahounovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Ostrovní 126/30, o uložení povinnosti odpůrci ponechat do 31.3.2014 připojené zákazníky navrhovatele na svou datovou síť elektronických komunikací, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh navrhovatele, aby byl odpůrce povinen ponechat připojené ve dnech 1. 1. 2014 až 31. 3. 2014 na svou datovou síť elektronických komunikací všechny zákazníky navrhovatele, připojené k datové síti odpůrce ke dni 31. 12. 2013 na základě rámcové smlouvy o poskytování služeb ze dne 14. 5. 2007 uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem, se podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítá.
- II. Předběžné opatření, vydané pod čj. ČTÚ-127 746/2013-606 dne 16. 12. 2013 se podle § 61 odst. 3 zrušuje.
- III. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 6.292,- Kč vč. DPH do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce odpůrce.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil dne 6. 12. 2013 správnímu orgánu návrh na zahájení řízení v nadepsané věci. V něm uvedl, že uzavřel s odpůrcem Rámcovou smlouvu o poskytování služeb ze dne 14. 5. 2007 pod číslem 06/13/244 (dále jen „Smlouva“) s tím, že Smlouva byla ke dni podání návrhu doplněna dodatky č. 1 - 5. Na základě postupů stanovených ve

Smlouvě začal navrhovatel jednat s odpůrcem ve druhé polovině roku 2013 o podmínkách spolupráce po 1. lednu 2014. V rámci těchto jednání došlo na základě pobídky odpůrce k oznámení o ukončení technických specifikací ze strany navrhovatele. Na základě tohoto oznámení však bylo dle tvrzení navrhovatele intenzivně jednáno o prodloužení Smlouvy po 1. lednu 2014, přičemž navrhovatel opakovaně deklaroval nutnost poskytování služeb po tomto datu.

Smlouva byla dle tvrzení navrhovatele na základě dodatku č. 4 ke Smlouvě (dále jen „dodatek č. 4“) prodloužena do 31. 12. 2013 s tím, že se oba účastníci řízení zavázali jednat o prodloužení Smlouvy. Pro případ, že by k dohodě nedošlo, bylo dle navrhovatele v článku III. odst. 4 dodatku č. 4 ze dne 1. 2. 2012 prodlouženo trvání Smlouvy na dobu neurčitou. Navrhovatel podal dne 28. 11. 2013 výpověď Smlouvy s tím, že výpovědní doba činí podle článku III. odst. 1 poslední věta Smlouvy a článku 3.10 Všeobecných podmínek poskytování služeb odpůrce (dále jen „VOP“) tři měsíce. Navrhovatel má tedy za to, že Smlouva včetně služeb poskytovaných na jejím základě měla zaniknout ke dni 31. 3. 2014.

Součástí tohoto návrhu byl i návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrce byl povinen ponechat připojené ve dnech 1. 1. 2014 - 31. 3. 2014 na svou datovou síť elektronických komunikací všechny zákazníky navrhovatele, připojené k datové síti odpůrce ke dni 31. 12. 2013 na základě Smlouvy. Správním orgánem bylo navrhovateli ve věci předběžného opatření vyhověno, a předběžné opatření bylo vydáno dne 16. 12. 2013. Odpůrce podal dne 27. 12. 2013 proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření rozklad. O rozkladu odpůrce proti nařízenému předběžnému opatření nebylo dosud rozhodnuto.

Dne 7. 1. 2014 vyrozuměl správní orgán účastníky o zahájení správního řízení a stanovil jim lhůtu 10 dnů k doložení důkazů ve věci s tím, že odpůrce byl tímto dokumentem vyzván i k vyjádření se k přiloženému návrhu. Vyrozumění bylo prostřednictvím datových schránek doručeno právnímu zástupci navrhovatele i odpůrci doručeno dne 8. 1. 2014.

Navrhovatel se vyjádřil podáním ze dne 17. 1. 2014, doručeným správnímu orgánu dne 21. 1. 2014. Ve svém vyjádření navrhovatel zdůraznil, že listinu „ukončení technické specifikace“ ve svém návrhu na zahájení řízení uvedl a v kopii založil do spisu. Přitom dle navrhovatele byla tato listina vyžádána samotným odpůrcem jako podnět pro další prodloužení Smlouvy. Dne 24. 9. 2013 mělo proběhnout osobní jednání se zástupci navrhovatele panem Romanem Furou a panem Martinem Havlinou a dále panem Petrem Šimpachem ze společnosti Casablanca INT s tím, že navrhovatel byl panem Markem Dvořákem požádán o vystavení dokumentu „ukončení technické specifikace“. Uvedený dokument byl dne 25. 9. 2013 podepsán generálním ředitelem a předsedou představenstva navrhovatele, panem Martinem Hesem, a osobně doručen panem Martinem Havlinou do sídla odpůrce.

Navrhovatel doplnil, že mezi účastníky proběhla další jednání ještě ve dnech 14. 11. 2013 a 22. 11. 2013, kdy na obou těchto jednání byl zmíněn dokument „ukončení technické specifikace“ ze dne 25. 9. 2013 a důvody jeho vystavení - vnitropodnikové prosazení co nejlepší nabídky pro navrhovatele (dle navrhovatele výslovně zmíněno na jednání dne 14. 11. 2013). Následně dne 27. 11. 2013 obdržel navrhovatel další nabídku od paní Marcoňové na poskytování služeb odpůrce v letech 2014 a 2015. V reakci na to zaslal navrhovatel dle svého vyjádření dne 29. 11. 2013 (podle tvrzení v návrhu dne 28. 11. 2013) odpůrci řádnou výpověď Smlouvy jednak e-mailovou poštou, a jednak doporučeně s dodejkou prostřednictvím České pošty s tím, že výpovědní doba dle příslušných ustanovení smluvních podmínek činí tři měsíce a Smlouva tak včetně služeb zanikla ke dni 31. 3. 2014. Výše uvedená listina „ukončení technické specifikace“ tak byla dle navrhovatele vystavena s vnitřní výhradou (mentální rezervací) navrhovatele a je tak neplatná, neboť trpí nedostatkem vážnosti, což je tvrzení navrhovatele dle § 37 zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, jeden z nutných předpokladů platnosti právního úkonu.

Ve věci samé se rovněž vyjádřil odpůrce, a to podáním datovaným sice dne 7. 1. 2014, ale doručeným správnímu orgánu až dne 21. 1. 2014. Odpůrce rozporoval, že by v době podání vyjádření existoval mezi ním a navrhovatelem smluvní vztah na základě Smlouvy. Odpůrce zmiňuje, že Smlouva by měla mít nikoli pět dodatků, ale šest, nicméně dodatek č. 6 ke Smlouvě nedoložil, to učinil až při ústním jednání ve věci dne 6. 2. 2014. Odpůrce v podání uvedl, že dle jeho názoru smluvní vztah mezi ním a navrhovatelem zanikl ke dni 31. 12. 2013 jednostrannou písemnou výpovědí podanou navrhovatelem v souladu se Smlouvou a technickými specifikacemi dne 25. 9. 2013. Dle odpůrce tedy bez dalšího zanikl k datu 31. 12. 2013 právní titul pro dosavadní spolupráci navrhovatele a odpůrce. Jednání o možném prodloužení Smlouvy již byla vedena mimo její původní rámec a k uzavření nové smlouvy nedošlo. Dle názoru odpůrce je pak další výpověď daná navrhovatelem dne 28. 11. 2013 bez významu. Navíc má odpůrce za to, že tato výpověď (ze dne 28. 11. 2013) byla podána úmyslně s cílem vyvolat nejistotu ohledně délky trvání Smlouvy. Odpůrce trvá na tom, že k ukončení Smlouvy došlo ke dni 31. 12. 2013, a to na základě výpovědi navrhovatele (oznámení o ukončení technických specifikací) ze dne 25. 9. 2013. Odpůrce dále uvádí, že by navíc musel znovu uzavřít smlouvy se svými subdodavateli, které ukončil právě na základě výpovědi odpůrce ze dne 25. 9. 2013, a není jisté, zda by se odpůrci podařilo všechny tyto smlouvy obnovit v původním rozsahu a za stejných podmínek.

S výše uvedenými vyjádřeními seznámil správní orgán účastníky řízení, a to dne 23. 1. 2014. Sdělení správního orgánu bylo spolu s příslušnými vyjádřeními účastníků doručeno prostřednictvím datových schránek právnímu zástupci navrhovatele dne 27. 1. 2014 a odpůrci dne 23. 1. 2014.

Následně se ve věci vyjádřil ještě odpůrce, a to podáním ze dne 28. 1. 2014, ve kterém setrvává na svém stanovisku, že listina „ukončení technické specifikace“ je výpovědí Smlouvy, a dále rozporuje tvrzení navrhovatele ohledně vnitřní výhrady, když tvrdí, že pro posouzení obsahu projevu vůle není vnitřní výhrada jednajícího účastníka podstatná. Dále dle odpůrce nelze pomocí výkladu projevu vůle „nahrazovat“ nebo „doplňovat“ vůli, kterou jednající účastníci v rozhodné době neměli, nebo kterou sice měli, ale neprojeвили ji. Na podporu tohoto svého tvrzení poukazuje odpůrce na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 3 Cdon 946/96.

V reakci na výše uvedená vyjádření stran považoval správní orgán za potřebné nařídit ve věci ústní jednání. O termínu ústního jednání po předchozí telefonické dohodě byly sporné strany vyrozuměny správním orgánem dne 29. 1. 2014, přičemž příslušný dokument byl prostřednictvím datových schránek doručen právnímu zástupci navrhovatele i odpůrci dne 30. 1. 2014.

Navrhovatel zaslal obratem dne 30. 1. 2014 správnímu orgánu návrh na doplnění dokazování výslechem svědka, pana Petra Šimpacha.

V reakci na to sdělil správní orgán účastníkům řízení dne 31. 1. 2014, že z úřední povinnosti nebude k ústnímu jednání předvolávat žádné svědky, neboť dle názoru správního orgánu je možno prokázat všechny relevantní skutečnosti pomocí listinných důkazů doložených do spisu. Správní orgán zároveň v tomto sdělení uvedl, že je připraven případné svědky vyslechnout, pokud si účastníci zajistí účast svědků u jednání na vlastní náklady, a pokud by v průběhu řízení vyšlo najevo, že výslechem svědka má být prokázána skutečnost, kterou se listinnými důkazy prokázat nepodařilo. Sdělení bylo prostřednictvím datových schránek doručeno právnímu zástupci navrhovatele i odpůrci dne 3. 2. 2014. Současně byl navrhovatel správním orgánem vyzván k doložení technických specifikací.

Navrhovatel dne 4. 2. 2014 založil do spisu k důkazu požadované technické specifikace, k jejichž doložení byl správním orgánem vyzván.

Den 6. 2. 2014 se uskutečnilo ústní jednání ve věci. Správní orgán se v úvodu jednání pokusil o smír mezi účastníky řízení, ke kterému však nedošlo. Navrhovatel i odpůrce, od započetí ústního jednání nadále ve věci zastupován advokátem, uvedli, že trvají na svých dosavadních písemných vyjádřeních, a rovněž uvedli některé nové skutečnosti, které dosud písemně správnímu orgánu sděleny nebyly.

Navrhovatel nad rámec písemných vyjádření uvedl, že dokument ze dne 25. 9. 2013 (ukončení technických specifikací) bylo činěno na žádost odpůrce. Okolnosti vzniku dokumentu navrhovatel prokáže listinnými důkazy, a důkazní břemeno ohledně doručení této listiny leží dle názoru navrhovatele na odpůrci, který se této listiny dovolává. Dodatkem č. 4 byla Smlouva prodloužena na dobu neurčitou a dodatkem č. 5 ke Smlouvě (dále jen „dodatek č. 5“) bylo stanoveno mezi stranami, že Smlouva je do 31. 12. 2013 je nevypověditelná a také, že výpovědní lhůta mohla začít běžet až 1. 1. 2014 a skončí 31. 3. 2014. Dodatky smluv byly vypracovány odpůrcem, a proto se navrhovatel odkazuje na § 266 odst. 4 obchodního zákoníku.

Odpůrce uvedl, že s výše uvedeným tvrzením navrhovatele nesouhlasí, výpověď mohla být doručena kdykoliv, ale Smlouva nemohla být ukončena dříve než 31. 12. 2013. V dodatku č. 4 se uvádí, že Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2013. Před podpisem stran se mohly smluvní strany ke znění smlouvy vyjádřit a vznést své pochybnosti, popř. navrhnout úpravu textu.

Navrhovatel v replice na vyjádření odpůrce uvedl, že návrh Smlouvy, dodatku č. 4 a dodatku č. 5 vypracoval odpůrce. Podle názoru navrhovatele toto dokládá znak či logo odpůrce na dodatcích č. 4 a č. 5. Výklad dodatku č. 5, jak jej činí odpůrce, je dle názoru navrhovatele nesprávný, pokud by platila domněnka odpůrce, potom by dodatek zněl tak, že „smlouva se uzavírá na dobu určitou do 31. 12. 2013“.

Odpůrce nesouhlasil ani s tímto tvrzením navrhovatele, neboť dodatek č. 5 je nutno interpretovat v návaznosti na dodatek č. 4, který připouští možnost ukončení některých technických specifikací výpovědí. Dodatek č. 5 tuto možnost výslovně vylučuje do data 31. 12. 2013.

Správní orgán se dále dotázal účastníků ohledně dodatku č. 2 ke Smlouvě (dále jen „dodatek č. 2“), zda se jedná o nové VOP, protože k dodatku č. 2 nebyly navrhovatelem žádné dokumenty doloženy, přičemž v dodatku č. 2 je výslovně uvedeno, že jeho předmětem je rozšířit a definovat nové podmínky poskytování služeb a jeho přílohou jsou VOP platné od 1. 1. 2010. Dále se správní orgán dotázal účastníků na ujednání ve Smlouvě ohledně nepoužití bodu 3.8 písm. d) VOP, neboť příslušné ustanovení VOP žádný bod d) neobsahuje.

Navrhovatel i odpůrce si na základě výše uvedeného dotazu správního orgánu vyhradili lhůtu 5ti pracovních dnů na zodpovězení dotazu a doložení příslušných důkazů. Účastníci dále prohlásili, že k předmětu sporu již nechtějí nic doplnit.

Následně byly provedeny k důkazu tyto listiny, doložené účastníky v průběhu řízení a při jednání o věci samé:

Rámcová smlouva o poskytování služeb č. S0700015 ze dne 14. 5. 2007 včetně příloh,
Dodatek č. 1, dodatek č. 2, dodatek č. 3, dodatek č. 4 a dodatek č. 5 k Rámcové smlouvě o poskytování služeb,
Service level agreement,
ČDT Digitální okruh - popis služby,
Oznámení o ukončení technických specifikací ze dne 25. 9. 2013,

Výpověď Rámcové smlouvy o poskytování služeb ze dne 14. 5. 2007 pod číslem 06/13/244 ze dne 28. 11. 2013,

E-mailová zpráva od pana Mikuláše Labského panu Martinu Havlinovi ze dne 2. 12. 2013,

Sdělení pracovníka odpůrce pana Tomáše Lagy paní Petře Ševčíkové, pracovníci společnosti Miracle Network, spol. s r.o. se seznamem míst, na nichž jsou poskytovány služby odpůrci pro připojení navrhovatele,

51 ks technických specifikací k Rámcové smlouvě o poskytování služeb ze dne 14. 5. 2007.

Dále byly provedeny listinné důkazy doplněné v průběhu ústního jednání, kterými byly:

Prohlášení Martina Havliny k situaci jednání a podání výpovědi smlouvy mezi Air Telecom a.s. a ČD- Telematika a.s. ze dne 5. 2. 2014,

Prohlášení Romana Fůry ředitele pro rozvoj a strategii spol. Air Telecom spol. k dodání dokumentu výpovědi služeb pro dodávku konektivity pro Air Telecom a.s. od ČD-Telematika a.s. ze dne 24. 1. 2014,

Prohlášení obchodního ředitele spol. Casablanca INT Petra Šimpacha, k dodání dokumentu výpovědi služeb pro dodávku konektivity pro Air Telecom a.s. od ČD-Telematika a.s. ze dne 4. 2. 2014,

Kopie stránky knihy odeslané poštou potvrzené Českou poštou ze dne 4. 12. 2013,

Dodatek č. 6 ze dne 30. 4. 2013 k Rámcové smlouvě o poskytování služeb.

Navrhovatel neměl k provedeným důkazům připomínky.

Odpůrce k uvedeným důkazům uvedl, že listiny nazvané „Prohlášení Martina Havliny k situaci jednání a podání výpovědi smlouvy mezi Air Telecom a.s. a ČD-Telematika a.s.“ ze dne 5. 2. 2014, „Prohlášení Romana Fůry ředitele pro rozvoj a strategii spol. Air Telecom spol. k dodání dokumentu výpovědi služeb pro dodávku konektivity pro Air Telecom a.s. od ČD-Telematika a.s.“ ze dne 24. 1. 2014 a „Prohlášení obchodního ředitele spol. Casablanca INT Petra Šimpacha, k dodání dokumentu výpovědi služeb pro dodávku konektivity pro Air Telecom a.s. od ČD-Telematika a.s.“ ze dne 4. 2. 2014, je nutno interpretovat s přihlédnutím ke skutečnosti, že je učinily osoby, které mají zájem, aby správní orgán rozhodl ve prospěch navrhovatele.

Navrhovatel i odpůrce si vyhradili právo ve výše stanovené lhůtě 5 pracovních dnů se k provedeným důkazům vyjádřit.

Odpůrce zároveň upozornil, že prodlužováním řízení mu vznikají vícenáklady s poskytováním služby a nemá zájem na prodlužování správního řízení.

V návaznosti na lhůtu, kterou si vyhradil při ústním jednání, se ve věci vyjádřil odpůrce podáním ze dne 11. 2. 2014. V něm uvedl nové zásadní skutečnosti, které dosud v řízení nebyly tvrzeny a to, že dodatkem č. 3 ze dne 10. 10. 2011 ke Smlouvě (dále jen „dodatek č. 3“) bylo stanoveno, že Smlouva se uzavírá na dobu určitou do 31. 12. 2013. V tomto dodatku se dle odpůrce smluvní strany shodly na možnosti prodloužení Smlouvy i po tomto datu, ovšem za podmínky uzavření dodatku, upravujícího zejména cenovou politiku. K uzavření dodatku, který by prodlužoval platnost Smlouvy i po datu 31. 12. 2013, však podle odpůrce nikdy nedošlo. Dle názoru odpůrce tedy Smlouva zanikla bez dalšího uplynutím sjednané doby, tedy ke dni 31. 12. 2013.

Odpůrce dále uvedl, že dodatek č. 4 opakovaně připouští možnost další spolupráce po datu 31. 12. 2013, avšak pouze za podmínky uzavření dodatku o cenách pro období po 31. 12. 2013 s tím, že takový dodatek bude navrhovatelem akceptován nejpozději do 15. 11. 2013. Odpůrce konstatuje, že k uzavření uvedeného dodatku o cenách nedošlo, a nebyla tedy naplněna podmínka pro prodloužení Smlouvy po datu 31. 12. 2013. Ostatní

tvrzení obsažená ve vyjádření odpůrce jsou pouze shrnutím a opakováním tvrzení, které odpůrce již uvedl ve svých předchozích podáních.

Navrhovateli bylo vyjádření odpůrce spolu s veškerými příloženými doklady zasláno k vyjádření dne 17. 2. 2014.

Dne 17. 2. 2014 bylo správnímu orgánu doručenu poštou vyjádření navrhovatele ze dne 12. 2. 2014, přislíbené na ústním jednání. K dodatku č. 2 navrhovatel uvedl, že ho uzavíral jeho právní předchůdce, tudíž mu není známo, proč byla sjednána odchylka od VOP a proč se odkazovalo na neexistující bod těchto podmínek. Dále se navrhovatel opět odkázal na § 266 odst. 4 obchodního zákoníku, tj. že dodatek byl koncipován odpůrcem, a proto je třeba projev vůle, který připouští různý výklad, v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jej jako první v jednání použila.

V reakci na vyjádření odpůrce ze dne 11. 2. 2014 se navrhovatel ve věci vyjádřil, a to podáním doručeným správnímu orgánu dne 25. 2. 2014. Ve vyjádření navrhovatel uvedl, že nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že nikdy nedošlo k uzavření dodatku, kterým by bylo prodlouženo trvání Smlouvy na dobu neurčitou, neboť takovým dodatkem byl podle názoru navrhovatele dodatek č. 4, který prodloužil trvání Smlouvy na dobu neurčitou. Tento dodatek dle navrhovatele prodloužil jasně trvání Smlouvy, přičemž podmínka, že „ceny za služby nebudou převyšovat ceny sjednané tímto dodatkem a budou odpovídat cenám tržním“ není jasný, protože není zřejmé, o jaké ceny a za jaké období by se mělo jednat.

Navrhovatel dále podotýká, že pokud je odkazováno na povinnost odpůrce „zaslat MobilKomu takový návrh dodatku nejpozději do 15. 10. 2013“, pak je otázkou, zda se dají za takový návrh považovat jednání obou stran. Navrhovatel dále uvádí, že dle jeho názoru je pak otázkou, zda taková podmínka nebyla zmařena, neboť pak by se k ní nepřihlíželo. Navrhovatel odkazuje na § 36 odst. 3 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník účinný do 31. 12. 2013, dle kterého zmaří-li účastník splnění podmínky, jejíž nesplnění je mu na prospěch, stane se právní úkon nepodmíněným.

Navrhovatel dále uvádí k dodatku č. 5, že má za to, že interpretace dodatku č. 5 odpůrcem je nesprávná a účelová, že dodatek č. 5 zrušil právo vypovídat nejen technické specifikace, ale i Smlouvu samotnou, přičemž dle názoru navrhovatele dodatek č. 5 svojí dikcí předjímal možnost výpovědi Smlouvy. Pokud by platila konstrukce vytvořená odpůrcem, pak by nepřipadala výpověď Smlouvy vůbec do úvahy, neboť smlouvy uzavřené na dobu určitou jsou ze své podstaty nevypověditelné. Pokud tedy dodatek č. 5 Smlouvy výslovně vyloučil po stanovenou dobu možnost podání výpovědi Smlouvy bez udání důvodu, vycházely smluvní strany dle tvrzení navrhovatele při uzavírání dodatku č. 5 shodně z toho, že Smlouva je uzavřena na dobu neurčitou. V případě uzavření Smlouvy by totiž žádné podání výpovědi bez udání důvodu nepřicházelo v úvahu.

Správní orgán dne 3. 3. 2014 stanovil usnesením navrhovateli i odpůrci lhůtu k podávání návrhu a důkazů do 10. 3. 2014. Usnesení bylo prostřednictvím datových schránek doručeno právnímu zástupci navrhovatele dne 4. 3. 2014 a právnímu zástupci odpůrce dne 3. 3. 2014. Téhož dne správní orgán vyrozuměl účastníky i o termínu provádění důkazů, doložených po konání ústního jednání i termín, kdy se budou moci seznámit s podklady před vydáním rozhodnutí. Součástí vyrozumění o provádění dokazování byla i výzva účastníkům k vyčíslení požadovaných nákladů řízení. Vyrozumění o provádění dokazování bylo prostřednictvím datových schránek doručeno právnímu zástupci navrhovatele dne 4. 3. 2014 a právnímu zástupci odpůrce dne 3. 3. 2014.

Odpůrce se ve věci ještě vyjádřil dne 7. 3. 2014. Ve svém vyjádření opakuje skutečnosti již řečené, a trvá na svých závěrech ve vyjádření ze dne 11. 2. 2014 ohledně dodatků č 3 - 5, tedy že Smlouva skončila uplynutím doby. Neztotožňuje se se závěry

navrhovatele o tom, že došlo k úmyslnému zmaření podmínky, stanovené pro prodloužení Smlouvy na dobu neurčitou, a trvá na tom, aby byl návrh navrhovatele zamítnut.

Současně odpůrce vyčíslil náklady řízení, a to za 4 úkony právní služby á 1.000,- Kč - převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné podání ve věci a účast při úkonu správního orgánu, celkem ve výši 4.000,- Kč, náhrada hotových výdajů za 4 výše uvedené úkony právní služby á 300,- Kč, celkem 1200,- Kč a DPH z částky 5. 200,- Kč, tedy částku 1.092,- Kč. Celková odpůrcem požadovaná částka na náhradě nákladů řízení tedy činí 6.292,- Kč. Odpůrce jako přílohu svého vyjádření doložil osvědčení o registraci plátce DPH Mgr. Pavly Brennan Kahounové, na jehož základě požaduje z nákladů řízení i DPH v uvedené výši.

Dne 12. 3. 2014 byly provedeny tyto důkazy, doložené odpůrcem po konání ústního jednání jako příloha vyjádření ze dne 11. 2. 2014:

E-mailová korespondence mezi navrhovatelem a odpůrcem ohledně další možné spolupráce,

VOP odpůrce platné od 30. 10. 2009,

VOP odpůrce platné od 1. 2. 2013,

Pracovní verze dodatku č. 4,

Kniha doručené pošty odpůrce,

Faktura č. 7609100190, vystavená odpůrcem, obsahující oznámení o platnosti nových VOP od 1. 1. 2010,

Faktura č. 7613010130, vystavená odpůrcem, obsahující oznámení o platnosti nových VOP od 1. 4. 2013.

Téhož dne rovněž nahlédla právní zástupkyně odpůrce do spisu. Po seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí uvedla, že ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí nemá připomínky.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a po jejich posouzení správní orgán I. stupně konstatuje následující.

Správní rozhodnutí musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že oba účastníci řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti, což i účastníci sami potvrdili.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem I. stupně k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, neboť dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Českého telekomunikačního úřadu spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán I. stupně je přesvědčen, že je k rozhodování ve věci příslušný, neboť se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, spor se týká poskytování služeb elektronických komunikací, kdy odpůrce poskytuje navrhovateli službu, která umožňuje přenos dat prostřednictvím pronajatého digitálního okruhu. Ze Smlouvy bylo zjištěno, že se jedná o službu pronájmu 3 digitálních okruhů o kapacitě 3xE1. Jedná se tedy o službu poskytovanou podle § 76 zákona o elektronických komunikacích.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán I. stupně z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, z obecných právních předpisů a z tvrzení a z důkazů, navržených účastníky správního řízení v jeho průběhu.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán I. stupně provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán I. stupně při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán I. stupně může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Předmětem sporu je doba trvání smluvního vztahu mezi účastníky řízení. Proto správní orgán I. stupně prvořadě posuzoval smluvní dokumentaci doloženou spornými stranami, a to Smlouvu, VOP ze dne 12. 2. 2007, které byly nedílnou součástí Smlouvy ze dne 14. 5. 2007, její dodatky č. 1 až 6, VOP ze dne 30. 10. 2009 a VOP ze dne 1. 2. 2013.

Z předložených důkazů vyplývá, že dne 14. 5. 2007 byla mezi odpůrcem a právním předchůdcem navrhovatele uzavřena Smlouva. Správní orgán I. stupně pro úplnost připomíná, že právním předchůdcem navrhovatele byla společností MobilKom, a.s., IČO: 48171000. Z čl. III bod 1 vyplývá, že Smlouva byla uzavřena na dobu určitou v délce trvání 5 let, tj. do 14. 5. 2012. Po uplynutí této doby mohl kterýkoli z účastníků svým jednostranným úkonem Smlouvu prodloužit, a to až dvakrát po sobě, vždy na dobu dalších 5ti let. Dále bylo ve Smlouvě dohodnuto, že se nepoužije bod 3.8 písm. d) VOP, a budou změněny body 3.10, 4.1, 4.2 a 9.4 VOP.

Správní orgán I. stupně se proto musel zabývat uvedenými body VOP, zda některé ustanovení VOP nemůže mít vliv na dobu trvání Smlouvy. Zejména se zabýval celým bodem 3.8 VOP, který obsahuje pouze jednu větu, a to že: „*Rámcová smlouva a/nebo Technická specifikace uzavřená na dobu určitou zaniká uplynutím této doby.*“ Účastníci řízení však v průběhu řízení ani přes dotaz správního orgánu I. stupně při ústním jednání neodpověděli na otázku, proč byla sjednána neplatnost ustanovení 3.8 bodu d) VOP, když předmětné ustanovení VOP takový bod neobsahuje a ani nesdělili, co měl tento bod obsahovat. Z dikce bodu 3.8 uvedených VOP má v takovém případě správní orgán I. stupně za to, že bylo platně sjednáno ukončení Smlouvy uplynutím doby v případě, že Smlouva byla sjednána na dobu určitou. Správní orgán I. stupně upozorňuje, že i VOP ze dne 30. 10. 2009 a ze dne 1. 2. 2013, doložené následně odpůrcem, obsahují stejné znění bodu 3.8.

Bod 3.10 VOP řešil výpověď Smlouvy na dobu neurčitou, což není případ tohoto sporu. Správní orgán I. stupně je navíc toho názoru, že z formulace změny bodu 3.10 VOP, obsažené přímo ve Smlouvě není jasné, zda se toliko znění bodu 3.10 VOP rozšiřuje o formulaci sjednanou ve Smlouvě, nebo zda se původní znění touto formulací nahrazuje.

Ostatní výše uvedené body VOP se k trvání a ukončování Smlouvy vůbec nevztahovaly.

Dodatek č. 1 - nedatovaný, a dodatek č. 2 ze dne 1. 9. 2010 neřešily dobu trvání smluvního vztahu, tudíž nejsou pro daný spor relevantní.

Dodatek č. 3 ze dne 10. 10. 2011 mimo jiné změnil dobu trvání Smlouvy, a to na dobu určitou do 31. 12. 2013. Smluvní strany se rovněž v rámci tohoto dodatku dohodly na tom, že nejpozději do 31. 12. 2013 uzavřou dodatek ke Smlouvě, kterým bude změněna účinnost Smlouvy na dobu neurčitou s možností výpovědi nejdříve po uplynutí 12 měsíců od uzavření takového dodatku. Dále byly specifikovány cenové podmínky, za kterých by k prodloužení Smlouvy na dobu neurčitou mělo dojít.

Dodatek č. 4 ze dne 1. 2. 2012 řešil mimo jiné i dobu trvání Smlouvy tak, že se trvání Smlouvy po datu 31. 12. 2013 prodlužuje na dobu neurčitou, to však pouze za podmínky, že

mezi stranami bude sjednán další dodatek, ve kterém ceny za služby nebudou převyšovat ceny sjednané dodatkem č. 4 a budou odpovídat cenám tržním a obvyklým. Návrh dodatku o cenách měl dle dohody zaslat odpůrce navrhovateli nejpozději do 15. 10. 2013 a navrhovatel jej měl akceptovat nejpozději do 15. 11. 2013. Za dobu trvání řízení však nebyla žádnou ze stran sporu ani tvrzena ani prokázána existence takového dodatku, tedy nebyla splněna podmínka pro to, aby účinnost Smlouvy trvala i po datu 31. 12. 2013 (tj. že se trvání Smlouvy mezi stranami se změnilo na dobu neurčitou).

Dodatkem č. 5 ze dne 1. 1. 2013 byla dále mimo jiné sjednána nevypověditelnost technických specifikací a Smlouvy do 31. 12. 2013. Žádný z účastníků však neprokázal, že by došlo k prodloužení trvání Smlouvy i po datu 31. 12. 2013. Strany si tímto ujednáním dle názoru správního orgánu I. stupně sjednaly toliko zákaz výpovědi, kterou by měly technické specifikace a Smlouva skončit dříve, než právě 31. 12. 2013.

Tímto dodatkem si tedy smluvní strany podle názoru správního orgánu I. stupně vyloučily do 31. 12. 2013 možnost podání výpovědi kteroukoliv smluvní stranou např. v souladu s bodem 3.11 VOP, který řeší možnost podání výpovědi Smlouvy v některých specifických případech. Protože bod 3.11 VOP a ani další doložená aktualizovaná znění VOP neobsahují žádná omezení ohledně druhu smluv, na které se vztahuje, má správní orgán I. stupně za to, že se tento bod vztahuje i na smlouvy uzavřené na dobu určitou. Na základě uvedeného dle názoru správního orgánu I. stupně si strany dodatkem č. 5 pouze zakonzervovaly do 31. 12. 2013 neměnnost stavu, který platil ke dni podepsání dodatku č. 5.

Dodatek č. 6 ze dne 30. 4. 2013 neřešil dobu trvání smluvního vztahu, tudíž není pro daný spor relevantní.

Správní orgán I. stupně tak po vyhodnocení doložených podkladů dospěl na základě výše uvedeného k závěru, že Smlouva skončila ke dni 31. 12. 2013, a to uplynutím doby sjednané v dodatku č. 3, neboť nebylo prokázáno, že by došlo ke změně doby trvání Smlouvy po 31. 12. 2013, a to ani změnou na dobu neurčitou, ani jinou časově omezenou změnou, ani že by byla splněna podmínka předpokládaná v dodatku č. 4, tedy že došlo k uzavření dalšího předpokládaného dodatku Smlouvy.

Správní orgán I. stupně si je vědom skutečnosti, že navrhovatel sám uzavíral s odpůrcem až dodatek č. 5 a že smluvní ustanovení ve Smlouvě i jednotlivých dodatcích jsou složitě formulována. Odpůrce, ač byl předkladatelem smluvní dokumentace a byl u jejího uzavírání, neupozornil navrhovatele na trvání Smlouvy na dobu určitou do 31. 12. 2013, pokud se strany nedohodnou na uzavření dalšího dodatku předpokládaného v dodatku č. 4 Smlouvy, ani na skutečnost, že navrhovatelem podávané výpovědi technických specifikací a následně i Smlouvy jsou tudíž v tomto případě bezpředmětné.

Navrhovatel, který je právním nástupcem spol. MobilKom, a.s., a nebyl při uzavírání Smlouvy a dodatků č. 1 až 4, si podle názoru správního orgánu I. stupně nemusel být vědom všech nuancí ve smluvních ujednáních, tudíž byl i údajným jednáním odpůrce - doporučením k podání výpovědi technických specifikací - nucen k úkonu, který neměl žádnou právní relevanci s ohledem na sjednanou dobu trvání Smlouvy. Navíc správní orgán I. stupně uvádí, že ani z jednání odpůrce v průběhu správního řízení nevyplývalo, že by si byl sám vědom, že smlouva byla uzavřena na dobu určitou. Tuto skutečnost odpůrce poprvé uvedl až ve svém vyjádření ze dne 11. 2. 2014 po provedeném ústním jednání. Do té doby ve svých podáních se o této skutečnosti nezmínil, a naopak ve svých předchozích vyjádřeních učiněných v průběhu správního řízení i v rozkladu proti předběžnému opatření a v jeho doplnění tvrdil, že k ukončení Smlouvy došlo ke dni 31. 12. 2013, a to na základě výpovědi navrhovatele (Oznámení o ukončení technických specifikací) ze dne 25. 9. 2013, nikoli z důvodu uplynutí sjednané doby trvání Smlouvy.

Na druhou stranu je třeba uvést, že navrhovatel, jako právní nástupce společnosti MobilKom, a.s. se měl podrobně seznámit s uzavřenými závazky svým předchůdcem, neboť je jimi vázán. Ani případná pochybnost či nedostatek povědomí samotného odpůrce o tom, že Smlouva je sjednána na dobu určitou, ani fakt, že na tuto skutečnost nebyl navrhovatel upozorněn, bez dalšího nemohou samy o sobě znamenat, že Smlouva trvala dál i po datu 31. 12. 2013, resp. že se doba trvání Smlouvy změnila na dobu neurčitou.

K doložení listiny, nazvané Oznámení o ukončení technických specifikací ze dne 25. 9. 2013 považuje správní orgán I. stupně za důležité uvést, že předmětné oznámení nepovažuje za právní úkon způsobující účinky výpovědi Smlouvy. Bez ohledu na závěr správního orgánu I. stupně o tom, že Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2013 bez možnosti výpověď podat (učinit), je navíc jakákoli výpověď technických specifikací bezpředmětná, neboť technické specifikace jsou v bodě 2.20 VOP definovány jako „dílní smlouvy“ a navíc dle bodu 3.4 VOP je k platnosti a účinnosti technické specifikace potřeba existence Smlouvy. Dle názoru správního orgánu I. stupně z citovaných ustanovení VOP tedy jasně plyne oddělitelnost Smlouvy a technických specifikací. Dle ustanovení bodu 3.9 VOP pak technická specifikace zaniká též v případě, kdy dojde k zániku Smlouvy, a to ve stejném okamžiku, kdy zanikne samotná Smlouva. Opačný případ, kdy by účinnost Smlouvy zanikla zánikem technických specifikací, VOP neřeší, správní orgán I. stupně má však za to, že by Smlouva mohla existovat sama o sobě, i kdyby podle ní nebyly poskytovány služby na žádnou technickou specifikaci.

V případě dokumentu, nazvaného „Výpověď rámcové smlouvy o poskytování služeb ze dne 14. 5. 2007“ (dále jen „Výpověď“) pod číslem 06/13/244, předloženého navrhovatelem, na jehož základě navrhovatel tvrdí, že Smlouva má trvat do 31. 3. 2014, pak správní orgán I. stupně považuje daný dokument v dané věci za irelevantní i přes to, že bylo prokázáno jeho doručení odpůrci v listinné podobě dne 10. 12. 2013, a to právě s ohledem na sjednání doby určité, po kterou má Smlouva trvat. Není proto ani rozhodné, kdy byla doručena Výpověď odpůrci.

Účastníci doložili v průběhu řízení ve věci ještě další důkazy. Jde o tyto důkazy doložené navrhovatelem: Service level agreement, ČDT Digitální okruh - popis služby, e-mail odpůrce navrhovateli ze dne 2. 12. 2013, technické specifikace funkční ke dni konání ústního jednání, písemná prohlášení pana Havliny, pana Fůry a pana Šimpacha a knihu odeslané pošty navrhovatele. Odpůrce pak doložil v průběhu řízení následující důkazy: dodatek č. 6 ke Smlouvě, e-mailovou korespondenci mezi navrhovatelem a odpůrcem, VOP s platností ke dni 30. 10. 2009 a 1. 2. 2013, dvě faktury s oznámením změny VOP navrhovatele, pracovní verzi dodatku č. 4, a knihu došlé pošty odpůrce o doručení písemné výpovědi Smlouvy dne 10. 12. 2013. Ani po provedení těchto důkazů však správnímu orgánu nebylo prokázáno, že by došlo k prodloužení účinnosti Smlouvy po datu 31. 12. 2013.

Pokud jde o vyjádření navrhovatele ze dne 12. 2. 2014 ohledně dodatku č. 2 správní orgán I. stupně konstatuje, že v tomto vyjádření navrhovatel neuvedl dle názoru správního orgánu I. stupně žádné relevantní skutečnosti, které by prokázaly trvání Smlouvy na dobu neurčitou.

K tvrzením navrhovatele obsaženým v dalším vyjádření ze dne 21. 2. 2014 uvádí správní orgán I. stupně následující.

Především má správní orgán I. stupně za to, že tvrzení navrhovatele o tom, že dodatek č. 4 jasně prodloužil Smlouvu na dobu neurčitou, neodpovídá skutečnosti. Z dikce bodu 4 dodatku č. 4 jednoznačně vyplývá, že prodloužení trvání Smlouvy na dobu neurčitou je podmíněno uzavřením dalšího dodatku, kde budou sjednány ceny za poskytované služby ve výši, nepřevyšující ceny sjednané v bodě 4 dodatku č. 4 a odpovídající tržním a obvyklým cenám. Tento svůj výklad opírá správní orgán I. stupně zejména o fakt, že podmínka sjednání cen je formulována následovně: „*ceny za služby nebudou převyšovat ceny*“

sjednané tímto Dodatkem“. Velké písmeno „D“ ve slově „Dodatek“ pak dle názoru správního orgánu I. stupně jednoznačně odkazuje na dodatek č. 4, neboť si strany pro dodatek č. 4 sjednaly v záhlaví dodatku č. 4 označení „Dodatek“, tedy s velkým písmenem „D“. Dále pak z formulace „*Takový návrh dodatku je ČDT povinna zaslat...*“ vyplývá, že se jednalo o obecný význam slova dodatek, tedy další dodatek, který bude teprve v budoucnu uzavřen. Navíc, pokud by měl dodatek č. 4 automaticky sám prodloužit trvání Smlouvy, strany by neměly důvod sjednávat zaslání návrhu dalšího dodatku do 15. 10. 2013, tedy v časovém horizontu více než 1,5 roku od uzavření dodatku č. 4 (ten byl uzavřen dne 1. 2. 2012). Správní orgán I. stupně konstatuje, že navrhovatel neprokázal, že by další dodatek, předpokládaný v bodě 4 dodatku č. 4, uzavřen byl.

Pokud jde o odkaz navrhovatele na § 36 odst. 3 zák. č. 40/1964 Sb., kde je stanoveno, že jestliže účastník, jemuž je nesplnění podmínky na prospěch její splnění záměrně zmaří, stane se právní úkon nepodmíněným, pak správní orgán I. stupně uvádí, že navrhovatel neprokázal, že k úmyslnému zmaření podmínky sjednané v dodatku č. 4 došlo. Tedy že odpůrce úmyslně z důvodů výhradně jen na své straně nepředložil navrhovateli návrh dodatku o cenách, kterým by došlo k prodloužení Smlouvy na dobu neurčitou. Nadto sám navrhovatel v řízení tvrdil (v podání ze dne 17. 1. 2014), že mezi ním a odpůrcem probíhala jednání o další možné spolupráci, přičemž dokonce navrhovatel obdržel od odpůrce dne 27. 11. 2013 nabídku na další poskytování služeb v letech 2014 a 2015. Za této situace není správní orgán I. stupně na základě pouhého tvrzení navrhovatele přesvědčen, že by došlo k záměrnému zmaření podmínky sjednané v dodatku č. 4 ze strany odpůrce.

Správní orgán I. stupně dále poznamenává, že není přesvědčen ani o tom, že by případné zmaření podmínky sjednané v dodatku č. 4 bylo na prospěch výhradně odpůrci, jak se domnívá navrhovatel. Pokud by totiž Smlouva pokračovala i po datu 31. 12. 2013, pak by odpůrce byl sice povinen poskytovat navrhovateli služby, avšak za úplat, tudíž nelze kategoricky tvrdit, že by zmaření podmínky (a tedy ukončení Smlouvy ke dni 31. 12. 2013) bylo na prospěch jediné odpůrci - neboť ten by za poskytované služby měl nárok právě na onu úplat. Z jednání navrhovatele je také dle názoru správního orgánu I. stupně zřejmé, že o poskytování služeb ze strany odpůrce zřejmě neměl dlouhodobý zájem, když nejprve vypověděl veškeré technické specifikace, a pak dokonce Smlouvu samotnou. Právě uvedené správní orgán I. stupně zmiňuje pouze pro úplnost. Na závěru správního orgánu I. stupně, že Smlouva skončila uplynutím doby ke dni 31. 12. 2013, se tímto nic nemění.

K námitce navrhovatele, že podle ustanovení § 266 odst. 4 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (účinný do 31. 12. 2013), kdy projev vůle, který obsahuje výraz připouštějící různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jej použila jako první, tedy k tíži odpůrce, uvádí správní orgán I. stupně následující. Přestože navrhovatel neuzavíral veškerou smluvní dokumentaci sám (byla uzavírána rovněž jeho právním předchůdcem), a některá smluvní ustanovení byla formulována složitě, nelze bez dalšího dovést, že by smluvními ustanoveními navrhovatel neměl být vázán, nebo že by smluvní ustanovení byla formulována natolik neurčitě či nesrozumitelně, že by o jejich výkladu mohly panovat pochybnosti ve smyslu § 266 odst. 4 zák. č. 513/1991 Sb.

Správní orgán I. stupně shledal ujednání o době trvání Smlouvy do 31. 12. 2013 za zcela jasné, určité a srozumitelné, a stejně tak shledal zcela jasnou, určitou a srozumitelnou podmínku potřebnou pro to, aby mohlo dojít k prodloužení trvání Smlouvy na dobu neurčitou, jakož i o nevypověditelnosti Smlouvy po určitou dobu, tj. do 31. 12. 2013. Námitka navrhovatele ohledně různého výkladu projevu vůle je tedy v tomto případě dle názoru správního orgánu I. stupně irelevantní.

Navrhovatel je dále dle svých slov přesvědčen, že dodatek č. 5 předjímá, že Smlouva může být po 31. 12. 2013 vypovězena. I v takovém případě je však třeba mít na zřeteli, že k uzavření dodatku č. 5 došlo dne 1. 1. 2013, zatímco povinnost odpůrce předložit dodatek o cenách, který by prodloužil trvání Smlouvy na dobu neurčitou, byla sjednána v dodatku č. 4

až ke dni 15. 10. 2013. Správní orgán I. stupně má tudíž za to, že v době uzavření dodatku č. 5 tedy strany Smlouvy nemusely najisto vědět, zda k jejímu prodloužení na dobu neurčitou skutečně dojde či nikoli. Podmínka je totiž dle právní teorie nejistou budoucí skutečností, na které se činí závislou účinnost smlouvy nebo jiného právního jednání, a to z vůle jednajících. Právě proto, že podmínka je nejistou budoucí skutečností, nemusely strany v době podepsání dodatku č. 5, tedy dne 1. 1. 2013 najisto vědět, zda ke dni 15. 10. 2013 (tedy více než 9 měsíců po podepsání dodatku č. 5), zda uvedená podmínka bude splněna či nikoli - nesplnění podmínky totiž nemusí být způsobeno pouze konáním či opominutím jedné ze stran Smlouvy. Jako nejistá budoucí skutečnost totiž přichází v úvahu jakákoliv skutečnost - právní jednání (stran smlouvy nebo třetích osob), ale i právní událost apod. Proto mohlo být zájmem stran upravit (v tomto případě dodatkem č. 5) situaci, kdy by ke splnění podmínky došlo, aby bylo mezi stranami postaveno najisto, po jakou minimální dobu má Smlouva trvat v konkrétním rozsahu, daném funkčními technickými specifikacemi platnými k okamžiku podpisu dodatku č. 5. Na základě uvedeného se proto správní orgán I. stupně neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že při uzavírání dodatku č. 5 vycházely smluvní strany shodně z toho, že Smlouva je uzavírána na dobu neurčitou.

Lze tedy uzavřít, že Smlouva skončila uplynutím doby ke dni 31. 12. 2013 tak, jak bylo sjednáno v dodatku č. 3. Tuto skutečnost nemohl zvrátit jakýkoli jednostranný úkon účastníků, byť byl nazván např. jako Výpověď Smlouvy, ve kterém byla přesně specifikována výpovědní lhůta, i den, kdy má Smlouva skončit. K prodloužení trvání Smlouvy (sjednané na dobu určitou) po datu 31. 12. 2013 by totiž byla potřeba dohoda stran o takovém prodloužení Smlouvy, což v řízení navrhovatel neprokázal.

Na základě výše uvedeného byl proto návrh navrhovatele zamítnut.

S ohledem na výše uvedené dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že pominuly důvody pro další trvání předběžného opatření. V průběhu správního řízení bylo na základě provedeného dokazování zjištěno, že Smlouva byla sjednána na dobu určitou do 31. 12. 2013, protože nebylo prokázáno, že by došlo ke změně ujednání o trvání Smlouvy na dobu neurčitou. Proto správnímu orgánu I. stupně nezbyvá, než toto předběžné opatření dle § 61 odst. 3 zrušit jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III., kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení lze uvést, že odpůrce měl ve věci samé plný úspěch, proto má podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích vůči procesně neúspěšnému navrhovateli právo, aby mu v plném rozsahu nahradil náklady, které účelně vynaložil k uplatňování svého práva. Náklady řízení odpůrce se sestávaly z odměny za zastupování advokátem dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, přičemž odpůrce byl poprvé zastoupen advokátem na ústním jednání konaném dne 6. 2. 2014. Proto náleží odpůrci odměna jeho právnímu zástupci za 4 úkony právní služby spočívající v převzetí věci, účasti na ústním jednání, vyjádření ze dne 11. 2. 2014 a vyjádření ze dne 7. 3. 2014, a 1 000,- Kč, celkem 4.000,- Kč, dále z náhrady hotových výdajů za 4 režijní paušály á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 1.200,- Kč, a 21 % DPH ve výši 1.092,- Kč. Za řízení před správním orgánem I. stupně tak činí náklady částku 6.292,- Kč vč. DPH, kterou je navrhovatel povinen uhradit odpůrci k rukám jeho právního zástupce ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Tato lhůta je dle názoru správního orgánu I. stupně pro splnění povinnosti přiměřená, a sám odpůrce žádnou lhůtu, do kdy by mu měly být náklady řízení zaplacený, neuvedl.

Na základě shora popsané úvahy jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocih tohoto rozhodnutí.

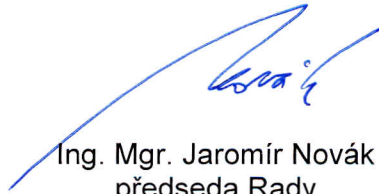
Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

VYPRAVENO DNE 17-03-2014 - 2x